

STŘÍBRSKÝ ZPRAVODAJ 11/07

Radiodárek byl pro motokrosového krále

Ve Stříbře v kině Slavia se natáčel radiodárek pro Český rozhlas. Obdarovaným byl Miloslav Souček, známý motokrosový jezdec, který letos oslavil 76. narozeniny. Radiodárkem provázel, jak jinak, moderátor Petr Novotný, který také přivezl hosty. Na pódiu tak oslavenci zpívala Pavlína Filipovská, veselé historky zase k dobru přidali herec Václav Vydra a závodník Jiří Churavý. Sám Miloslav Souček nezůstal s úsměvnými historkami pozadu. Kromě zážitků z jeho závodnické éry se diváci dozvěděli i o jeho další zálibě, a to o myslivosti.

„Mám rád kančí hřbet na česneku,“ smál se oslavenec. A jak že přišel k pivu? „To víte, já pivo začal pít, až když jsem začal jezdit půllitry (kubatura 500 cm³ pozn. red.)“ dodal vtipně. K dárku se připojili také žáci ze ZUŠ Stříbro, konkrétně klarinetové kvarteto pod vedením Miloše Matějky. A samozřejmě tradičně nechyběla ani rádiová ochutnávka zdejší speciality. To má moderátor Petr Novotný nejraději, tato část natáčení je prý obzvláště příjemná. Specialitu naservíroval Petr Maršálek. „Natáčení bylo pěkné,“ řekla nám Zuzana Součková, snacha známého závodníka. A co nám práskla na tchána? „Teď se hodně věnuje myslivosti, jak zasnívá měsíc, už je v lese, opravdu ho to baví,“ dodala Součková. Radiodárek v kině skončil, ale oslavence ještě čekalo pohoštění s umělci a přáteli v restauraci v uzavřené společnosti. Oslavenci samozřejmě touto cestou gratulují občané města Stříbra, MKS Stříbro a redakce Tachovského deníku.

Kostelem se nesla viola a varhany

Krásný koncert mohli ocenit návštěvníci kostela Věch svatých ve Stříbře. V pondělí 8.10. jim totiž přijeli zahrát známí hudebníci Prof. Lubomír Malý (viola) a Mgr. Věra Hájková (varhany). „Tento týden máme v plánu jen dva koncerty, jeden zde ve Stříbře a pak na zámku v Blatné. Na západ Čech ale jezdíme poměrně často, zejména pak do kladrubské katedrály,“ řekl nám Lubomír Malý. „Potom však dlouho odpočívat nebudeme, pokračujeme na sever do Jáchymova, Liberce, dále pak hrajeme v Litoměřicích, v Litovli a v Poličce,“ vyjmenovala další města Věra Hájková.

Kostelem zněly jedinečné skladby, například Serenáda od Josefa Haydna či sonáta Per la Grand Viola od Niccoló Paganiniho. „Koncert byl nádherný a ten zážitek ještě umocnilo prostředí,“ byla nadšena Vlasta Andršová ze Stříbra. „Jen mě mrzí, že přišlo tak málo lidí,“ dodala posluchačka. Bohužel, to je zřejmě trendem stříbrských občanů, dva týdny před tímto koncertem byl na radnici krásný koncert souboru Gaudium ad Musica. I tady bylo ale minimum posluchačů, což je na škodu, zvláště když jde o světově proslulé hudebníky.

Dnes se dočtete o :

- sbírce na Klokánka
- Evě a Vaškovi
- druhé prodloužené
- hornickém pochodu
- a dalších akcích

Senioři se sešli se zástupci města

V kulturním domě ve Stříbře se sešli senioři se starostou města Miroslavem Nenutilem. Živě se diskutovalo o dění ve městě. Na přetřes přišly i novinky jako je městská policie, dny EHD či Slavnosti vína.

Důchodci se také dozvěděli, že se chystají opravy komunikací a technická infrastruktura. Sami se také ptali na to, co je zajímavé. „Jak to bude ve Stříbře s možností koupit byt v bývalých kasárnách,“ ptala se třeba Jaroslava Koutová, která by chtěla pomoci své dceři s bydlením. „Vše je v jednání, byty budou, připravují se podmínky prodeje,“ odpověděl starosta. Dodal, že ceny budou příznivé.

Besedovalo se i o opravě náměstí, o vandalismu a také o zvířectvu v pečovatelském domě. Dialog seniorů s Miroslavem Nenutilem uzavřela volná zábava s občerstvením. K poslechu a tanci zahrál Jan Schimmer.

Výherci fotosoutěže obdrželi poukazy

Soutěž fotografů, která byla vyhlášena ve Stříbře před prázdninami, již skončila. Vyhlášovatelem byl profesionální fotograf Ladislav Jiránek, který ve Stříbře vede i klub fotografů. Hlavní téma bylo „Letní radovánky“.

Přes léto bylo do soutěže přihláшено 22 fotografií s motivy léta. Záběry pocházely z různých míst jak z ciziny, tak i

z tuzemska. Fotografie byly označeny pouze čísly, a tudíž hodnoceny anonymně. Rozhodnout o nejlepším snímku nebylo jednoduché, podílela se na tom pětičlenná komise, která posuzovala jak obsah foto, tak ostrost snímku. Jak tedy klání dopadlo? Na pátém a čtvrtém místě se umístily fotografie Václava Beneše, na třetím byla Hana Kaněrová, na druhém Stanislav Cetl. První příčku získal snímek Marty Sihelské. „Tedy, to jsem nečekal,“ měl radost hned ze dvou ocenění Václav Beneš. „Na jednu jsem si potají myslel, že by se mohla umístít, ale hned dvě, to mě překvapilo. Vždyť ani nejsem fotograf, jen amatér, který fotí, co se mu líbí,“ řekl Beneš. Soutěžící snímky budou vystaveny ve vestibulu kina Slavia a také zveřejněny na stříbrských stránkách www.strebro.cz.

Chovatelé prodávali

Ve Stříbře se konala tradiční burza chovatelů. Kromě králíků, drobného ptactva a slepic byly k mání i produkty od včelařů. „Dnes tu mám vše od včel, ale zrovna velký zájem není,“ řekla nám Veronika Osmiková. Z Heřmanovy Hutě přijel i Ladislav Kodet. „Jezdím sem pravidelně, dnes nabízím králíky a kohoutky. Je ale malý zájem, ještě tak ty králíky možná prodám,“ řekl chovatel z Heřmanovy Huti, který nám předvedl velkého světle stříbrného králíka, který získal první místo v okresní soutěži.

Stříbro pomůže Klokánkovi

V lékárně na poliklinice ve Stříbře byla nainstalována a zapečetěna pokladnička Fondu ohrožených dětí – Klokánek, který spravuje JUDr. Marie Vodičková. Kasičku zapečetili zástupci města Stříbra místostarosta Pavel Tóth a Jana Solová. Pokolikáté už se sbírka ve Stříbře koná, na to jsme se zeptali MVDr. Zlatuše Steinerové.

„Děti v nesnázích nejsou Stříbrským lhostejné, o tom svědčí již dvě předchozí sbírky v minulých letech. V roce 2005 bylo vybráno 14 731,50 Kč a o rok později v roce 2006 14 079,50 Kč. Za to patří všem dárcům velké poděkování,“ řekla nám Steinerová a doufá, že i letos lidé dětem přispějí.

První Klokánek vznikl v roce 2000 a zřídil jej Fond ohrožených dětí. Cílem tohoto projektu je vytvoření rodinné alternativy ústavní péče. Klokánek poskytuje přechodnou péči na dobu, než se dítě může po vyřešení nebo zlepšení rodinné situace vrátit domů, nebo než je pro něj nalezena trvalá náhradní rodina. V současné době je v České republice několik Klokáneků, kde děti naleznou potřebný azyl. „Je mi všech dětí líto, když je potkají nějaké problémy, proto jim ráda přispěji, děti to moc potřebují,“ řekla nám Věra Chválková ze Stříbra, která také ochotně přispěla. Poslední sbírka šla na otevření nového Klokánka v Kroměříži.

Horníci připravili pochod

Pochod rudním revírem ve Stříbře připravili stříbrští horníci na sobotu. Na startu, který byl u skanzenu, se sešlo kolem padesátky turistů. Všichni si vyslechli základní pokyny ohledně trasy od Karla Neubergera. Tentokrát se účastníci vypravili na východ. „Dnes si projdete nejdůležitější a nejznámější důlní díla ve Stříbře. U každé zastávky si vyslechnete něco z historie místa,“ řekl startujícím Neuberger.

Na pochod přijeli i přespolní. „Jedu z Plzně a jsem tu tak trochu na poslední chvíli,“ řekl nám Michal Špinka z Plzně. „Vzbudil jsem se dnes ve čtyři ráno a tak jsem si sedl k počítači. Najednou mě upoutala zpráva, že je ve Stříbře tahle akce, tak jsem sedl v osm hodin na vlak a jsem tu,“ vyprávěl Špinka, kterého prý velmi zajímají historicko-technické památky. Ani děti nezůstaly pozadu. „Já vyrazil s kamarádem a s rodinou. Těším se, že uvidím vchody do štol,“ těšil se na výlet i devítiletý Jan Matys. Počasí opravdu přálo, bylo pod mrakem a příjemná teplota. Závěrem každý obdržel hornický glejt o absolvování pochodu rudním revírem.

Kostel bude mít novou střechu

Kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Stříbře se opravuje

Částečnou opravu, která spočívá v rekonstrukci krovu a výměně střešní krytiny včetně statického zajištění, provádí kamenicko-stavební firma pana Ladislava Stacha. Oprava přijde téměř na dva milióny korun, které pomohl městu získat poslanec Ing. Václav Votava.

Nyní je již střecha téměř dokončena. Prakticky zbývají jen drobnosti. „Dodělávám práce na krovu, ale zdržuje nás železný kříž ze zvonice, ten je zatím stále v rekonstrukci,“ říká Jaroslav Józa, pracovník firmy, která střechu dělá. „Máme už hotové omítky a spárování štítů, teď už jen chybí dokončit střechu kolem zvonice,“ dodal Józa.

Radiodárek okořenili i herci....

Natáčení radiodárku pro Miloslava Součka se také zúčastnili Pavlína Filipovská a Václav Vydra.

A protože jsme si nemohli nechat ujít takové hvězdy, tak zde máte něco málo ze zákulisí.

Nejprve jsme odchytili pana Vydra.

Dobrý den, jak se máte?

V.V. „Děkuji, mám se dobře. Nedávno jsem se přestěhoval na venkov cca 30 km od Prahy a jsem maximálně spokojen. Moc se mi tam líbí a kousek od toho mám koně na jedné soukromé farmě.“

Vaše láska ke koním je známá a co jiná zvířata, nic jiného nemáte?

„Ale ano, taky mám psa boxerá.“

Co momentálně děláte? Jste hodně zaneprázdněn?

„Hodně. Každý den hraju, teď třeba je to 11 her.“

To si nespletete scénáře??? A zbude Vám vůbec ještě nějaký čas na odpočinek?

„Tak scénáře si opravdu nepletu (smích a nakažlivý), a nějaký ten čas si vyšetřím. Většinou je to na sport, já rád hraji tenis, rád jezdím na jachtě, střílím na asfaltové terče a také lyžuji.“

Co četba, zajímá Vás něco?

„No, tak trochu teď studuji ošetřování koňských kopyt od jedné německé veterinářky, moc mě to zajímá a baví. Je to hodně potřebné a nutné, ačkoliv se tomuto tématu ještě moc lidí nevěnuje. Jinak mám také rád knihy o životě, které píše Luis de Bernières.“

Znáte Tachovsko, jezdíte sem?

„No, já tu točil pohádku Z pekla štěstí s panem Troškou, v Tachově jsem byl letos na jaře, jinak spíše znám Mariánské Lázně, kde hraji divadlo. Co se týče Stříbra, tak to znám víceméně z auta, protože kdysi dávno, když ještě nebyla dálnice, tak jsem tudy projížděl na Rozvadov.“

Jste také názoru, že nejhezčí ženy máme tady v Čechách?

„Tak pěkné ženy jsou asi všude, tady je jen asi větší koncentrace. Ale nejsem až tak zcestovalý, abych to mohl opravdu posoudit.“

Děkuji za rozhovor.

Ani Pavlína Filipovská nám neutekla, ačkoliv měla opravdu naspěch, minutku nám věnovala.

P.F.

Znáte naše město Stříbro?

„Já ho opravdu znám a mám to tu ráda. Je to půvabné městečko.“

Takže jste tu někdy i pobývala?

„Samozřejmě, já tu i bydlela v hotelu na náměstí (bývalá Evropa –pozn.red), a to i s Květou Fialovou.“

Takže hezké vzpomínky?

„Určitě, my jsme se s Květou dokázaly opravdu odvázat, celou dobu jsme tu „prokecaly“. Bylo to moc fajn.“ **Děkuji.**

Závody mládeže v lezení na rychlost

23. září proběhly na horolezecké stěně DDM závody dětí v lezení na rychlost. Zúčastnilo se 35 soutěžících ze Stříbra, Kladruhu, M.Lázní a Plzně. Závodníci byli podle věku rozděleni do čtyř kategorií kluci a děvčata zvlášť. Na připravené stěně se postupně v kvalifikaci všichni vystřídali a ukázali sportovního a soutěživého ducha. Do finále postoupili z každé kategorie čtyři závodníci. Finále probíhalo za obrovského fandění a super výkonů.

Výsledky:

Kategorie **1998** a mladší: Matúšová, Pospíchalová, Kepková, Štědrý,

Blažek a Krbec

Kategorie **1997** a **1996**: Vlčková, Podušková a Daruová, Nový, Štork a Švarc

Kategorie **1995** a **1994**: Davidová,

Hrachovcová a Pitrová, Štědrý, Dokulil a Turek

Kategorie **1993** a **1990**: Křížová,

Hrachovcová a Šalová

Kohn, Zezula a Duřpek

Celá akce proběhla za krásného počasí a početné divácké kulisy.

Chtěl bych poděkovat DDM, členům horolezeckého kroužku SKOBA, zástupcům oddílu MAGLAJZ z Kladruhu a sponzorům za přípravu a ceny do závodů.

Martin Pitra

Změny na MKS...

Město Stříbro představuje nového ředitele příspěvkové organizace Městské kulturní středisko Stříbro. Po výběrovém řízení byl vybrán pan Petr Patočka. „Rád bych nabídl občanům všech věkových kategorií různé kulturní využití. Předpokládám, že lidé brzy poznají změny a budou více navštěvovat akce pořádané MKS“ řekl nám nový ředitel Petr Patočka.

Památková zóna ???

Bez komentáře.....

Dobrý den Vám přeje agent 88008.

Dopravní situace ve městě se začíná zlepšovat. Přispěla k ní jednak instalace různých represivních pomůcek - dopravní zákazové a příkazové značky, patníky kamenné a plastové a v neposlední míře i velké betonové květináče. Pomalu a bolestivě (pokuty a bodové ohodnocení) si lidé začínají uvědomovat, že nelze vjet nebo zaparkovat kdekoliv se jim to právě hodí, a začínají brát ohled na ostatní účastníky silničního provozu, (účastníkem silničního provozu jsou i cyklisté a chodci). Pro pořádek ve městě městská policie posílila o jednu mladou hezkou, ale přísnou policistku. A teď trochu konkrétněji - jedno z nejnebezpečnějších míst ve Stříbře je parkování aut částečně na chodníku u pošty v ul.28.října na obou stranách. Lidé zde postaví auto a jdou na poštu, nebo do přilehlých obchodů, silnice se zúží a při stávajícím značném provozu v těchto místech hrozí nebezpečí, že projíždějící auta jak nákladní, tak osobní zavadí o vystupujícího nebo nastupujícího člověka a malér je na světě. K té poště ještě poznamenávám, že pro vozidla pošty neplatí žádné výjimky na průjezd, zastavení nebo parkování jejich služebních modrých vozítek, což část řidičů poštovního ústavu odmítá vzít na vědomí.

Části nepoučitelných řidičů vznikl další problém, bylo omezeno parkování před bývalými kasárnami, a to na obou stranách výpadové silnice, dopravní značky nebyli dotyční ochotni respektovat, tak byl částečně asfalt odstraněn a nahrazen ornicí a trávou a částečně umístěny betonové jehlany, sice nejsou architektonickým skvostem, ale jsou účelné. Na parkovišti pod zemědělskou školou byla znovu osazena dopravní značka, že je toto parkoviště jen pro osobní vozidla.

V současné době dochází částečně úpravě několika menších parkovacích ploch na Západním předměstí za účelem zkapacitnění parkovišť, aby lidé nejezdili a neparkovali na trávnících. Buďte proto ohleduplní ke krátkodobým omezením, která však přinesou dlouhodobé zlepšení situace. Jedno nepříjemné zjištění, někdo vytrhává a zahazuje, nebo krade dlažební kostky na kamenném mostě ve Stříbře, je to vandalství prvního řádu. Něco také ke značeným cyklostezkám - značky, které tyto trasy vymezují, mají stejný statut jako běžné dopravní značení, jejich ničení má při dopadení dotyčného škodiče stejné následky jako ničení kteréhokoliv jiného dopravního značení. Naposledy dopadený ničitel odešel se ztrátou

několika tisíc (pokuta + náhrada vzniklé škody), pro představu jedna dopravní značka s trubou, držákem a podstavcem stojí skoro 4 000,- Kč. Opakování je prý matka moudrosti - do pěší zóny se smí vjíždět jen v určené hodiny, pokud nemáte výjimku, - výjimka neumožňuje parkování v zóně, ale jen vjezd, vyložení, naložení a odjezd, - parkovat se v zóně smí jen na vyhrazených místech, pokud tam jsou, jinak ne, - označení auta O1 invalida není výjimkou na vjezd do zóny, - parkování na trávnících je také zakázáno, - vjíždění do jednosměrek - stříbrský slágr- je také na velkou pokutu, - parkování na místech vyhrazených pro invalidy nebo sanitní vozy je také značně velkým přestupkem, přesto se to dnes a denně na náměstí a před poliklinikou děje. A nakonec ještě něco k zamýšleným dopravním akcím ve Stříbře v příštím roce - projekčně se připravuje propojení ulic Jabloňová a Májová, Soběslavova a Nerudova, autobusové zastávky U Branky a křižovatka Americká - Nádražní. Bez projektů by mohlo dojít dalšímu rozšiřování parkovišť na sídlišťích, ale vše záleží na finanční prostředcích města. S přáním bezpečného návratu domů se loučí Váš **dopravní agent 88008.**

Z atletiky.....

V sobotu 15. a v neděli 16.září se uskutečnilo na druhém konci republiky, v Břeclavi, mistrovství Česka v atletice žactva. Po delší době se z oddílu atletiky Baníku Stříbro svými výkony na toto mistrovství probojovala dvojice účastníků. V kategorii žákyň Veronika Sládková, v kategorii žáků Tomáš Jaša. Veronika se nominovala ve dvou disciplínách. První den absolvovala závod v hodu oštěpem. Po dlouhé cestě a mírném odpočinku se připravovala na svůj zatím největší závod. Celý týden od krajského přeboru věnovala tréninky stabilizaci techniky a výkonnosti. Měla tím eliminovat psychické výkyvy, které zatím negativně ovlivňovaly výkonnost. Přesto nebyla v optimální pohodě a klidu nepřidalo ani větrné počasí. Přímou šokem bylo odebrání oštěpu při vážení, s čímž se zatím nesetkala. Naštěstí pořadatelé poskytly dost času pro rozcvičení pod dohledem. Prvním hodem si vytvořila nový osobní rekord, rozhodčí naměřili 34,77 m. To Veroniku zklidnilo a také její další hody byly dobré, i když ne tak dlouhé. Probojovala se však do finále, které absolvovalo nejlepších 8 závodnic, jako 5.nejlepší. I v něm si vedla dobře a bojovala se soupeřkami, které na tom byly papírově lépe. Vše dala do pátého pokusu a dosáhla dalšího vynikajícího

zlepšení. Překonala hranici 36 m a její oštěp vyznačil stopu ve vzdálenosti o 1 cm delší, tedy 36,01 m. Veronika stále sledovala soupeřky a neznala svoje umístění. Až když rozhodčí ukončili soutěž a oznámili, že je třetí, uvěřila, že dosáhla úspěchu, o jakém se jí před cestou do Břeclavi ani nesnilo. Tento výsledek jí navíc otevřel cestu do reprezentace Česka k mezistátnímu utkání se Slovenskem.

Druhý den startovala v hodu diskem. Již postup na mistrovství v této disciplíně byl úspěchem. Při rozcvičování bylo zřejmé, že po úspěchu v oštěpu bude naprostá koncentrace na hody diskem obtížná. Chtěla se alespoň přiblížit svému osobnímu rekordu, který je na úrovni 26,60 m. Série prvních hodů naznačila, že sektor bude závodnicím dělat problémy. Všechny házely podstatně méně než obvykle. Rozdíl činily cca 3-4 m. To stýkalo i Veroniky Sládkové. Nejzdařilejší byl druhý hod, dlouhý 24,98 m. Dával určitou naději na postup do finále. Ke zklamání závodnice však k postupu nestačil. Skončila na 9. místě, postup do finále jí unikl o 8 cm. I tak je umístění velmi dobré a dává naději do příštího roku, v kategorii žákyň ještě zůstává.

Tomáš Jaša v kategorii žáků končí a příští rok již bude dorostencem. Mistrovství absolvoval na těžké trati 3 000 m, které je u žactva nejdelší. U tohoto závodníka je problémem alergie, která více nebo méně ovlivňuje výkony. Úroveň tepové frekvence při tréninku v týdnu před závodem byla vyšší než obvykle a signalizovala možnost zhoršení výkonu při závodě. Bylo jasné, že závod musí běžet vyrovnaně v tempu, které část soupeřů zlomí a s ohledem na pocity, aby případné obtíže eliminoval. To se také potvrdilo v průběhu závodu. Po volnějším začátku „šel“ do čela a udával přesně naplánované tempo. Po necelém 1 km však přišlo píchání na boku a obtíže s dýcháním. Po zvolnění tempa se potíže podařilo zvládnout a mohl pokračovat v domluveném tempu. To však již na 4.místě nabral ztrátu na medailové pozice cca 35 m a nevypadalo to, že má šanci ji zkrátit. Postupně však začal zrychlovat a stahoval náskok vedoucí skupinky. Její tempo nevydržel Filip Vala z H.Brodu. Nevydržel ani další nástup Tomáše, na jeho předběhnutí vůbec nereagoval. Tomáš Jaša stahoval i druhého závodníka a zůstal za ním jen 2 vteřiny. Bronzová medaile za 3.místo je vynikajícím úspěchem tohoto závodníka stejně jako čas 9:30,64 min.

V.Moravec

Dny vědy a techniky v ulicích Plzně

Dny vědy a techniky v ulicích Plzně se konaly 14.-16.9. 2007 již několikátým rokem. Akce byla přístupná veřejnosti i školám.

14.9. se také naše třída G3 (z Gymnázia Stříbro) se vydala na tuto akci. Zde se někteří z nás zúčastnili soutěže *Heuréka*, ostatní se procházeli po Kopeckého sadech, kde byly stánky s fyzikálními, technickými a chemickými zajímavostmi. U muzea kolem fontány stály také stany, v nichž si lidé mohli např. prohlédnout slunce v dalekohledu, sednout si bezbolestně na hřebíky, atd. Na tomtéž místě též začínala výstava krásných fotografií *Země známá, neznámá*.

V budově, která byla centrem všeho dění, byla chemická dílna, kde jsme mohli shlédnout různé chemické pokusy. Mezi nejzajímavější určitě patřil pokus s názvem Faraonova kobra. Jeho princip je založen na spalování organických látek. Tělo hada je tvořeno uhlíkem vznikajícím při spalování cukru. Růst hada je pak způsoben vytlačováním produktů při spalování oxidem uhličitým. Celkový výsledek pak vypadá jako poměrně slabý a malý ohořelý strom, který vyrůstá přímo z porcelánové misky. Mezi další zajímavé pokusy, které jsme viděli, patří např. hořící gel, raketa z plechovky nebo hořící bankovka.

Dopoledne v Plzni rychle uteklo a nám nezbyvalo nic jiného než jet domů. Odjížděli jsme plni nových informací a poznatků. Bylo by skvělé, kdyby takové dny vědy a zábavy byly vícekrát do roka, aby si každý uvědomil, že fyzika a chemie se netýkají jen nudných a nezajímavých vzorečků.

Johana Netrvalová, Eva Hodanová, Kateřina Špetová, Barbora Pitrová, Veronika Mundilová (tercie Gymnázium Stříbro)

I poradci se musí radit

Stalo se již pravidlem, že se na počátku října setkají všichni výchovní poradci základních a středních škol, aby společně probrali problémy, s nimiž se v uplynulém školním roce setkali, a zároveň diskutovali o všem, co je čeká v roce novém. Vedle informací o možnostech studia na SŠ se nejvíce diskutovalo o individuálních vzdělávacích plánech, kterých poslední době přibývá jak na ZŠ, tak školách středních.

Mluvilo se i o přijímacích zkouškách. Mohou proběhnout v klidu, nebo musí být nutně postrachem?

Přestože jsme zatím na počátku podzimu, už nyní řada rodičů i dětí přemýšlí, zda pokračovat dál na své „základce“ (pátáci), zda zvolit tu či onu SŠ (devátáci). Téměř nenávratně jsou pryč povinné přijímací zkoušky na SŠ. Poslední léta, a nejenak tomu bude i v blízké budoucnosti, si řada SŠ vybírá své studenty na základě

výsledků ZŠ a nepřipravuje pro ně klasické přijímací zkoušky. Podobně postupuje i stříbrské gymnázium, které nebude pro přijímací řízení 2008 měnit způsob přijetí do prvního ročníku jak studijního oboru osmiletého gymnázia, tak čtyřleté obchodní akademie. Budoucí primáni vykonají přijímačky z CJL, MAT a studijních předpokladů, tak jak nařizuje školský zákon, a pro jejich přijetí bude vedle výsledků zkoušek hrát roli (30%) prospěch z 5. třídy ZŠ. Požadavky vždy vycházejí z učiva ZŠ, přesto dobře víme, že **pondělí 24. dubna 2008** nebude úplně klidné a v mnoha rodinách pátáků nezavládne pohoda. Pochopitelně. V roce 2007 byl zájem o studium osmiletého gymnázia dvojnásobně vyšší. Noví primáni mají za sebou seznamovací pobyt na Butově, vybírají si z nabídky 19 zájmových kroužků, prázdninové zážitky byly nahrazeny studijními povinnostmi. Zájemci o studium obchodní akademie nebudou, podobně jako jejich předchůdci, skládat přijímací zkoušky. Projdou přijímacím řízením, v němž škola vybere nové studenty prvního ročníku na základě prospěchu v pololetí 9. třídy a v závěru 8. třídy. Jestliže průměrný prospěch **v každém ročníku nepřesáhne 1,65**, je jejich přijetí téměř sto procentní. V jejich případě můžeme mluvit o klidu i pohodě. Poslední dva roky totiž byli přijati všichni uchazeči s tímto prospěchem. Do 1. ročníku bude přijato 30 žáků oboru 63- 41 – M004 obchodní akademie (ekonomika podnikání). Vážení a milí rodiče pátáků a devátáků, ať je vaše rozhodování uvážlivé, reálné, plné pochopení pro předpoklady a přání vašich dětí. K Vašemu správnému rozhodnutí mohou přispět i potřebné informace. Dovolujeme si Vás proto pozvat na dny otevřených dveří 23.

a 24. listopadu 2007 a 4. ledna 2008, kdy si budete moci udělat představu, v jakém prostředí studium probíhá, a pohovořit s vedením školy, výchovnými poradkyněmi i kantory naší školy. Hezké podzimní dny přeje a na setkání se za všechny z Gymnázia Stříbro těší

Dr. Bohuslav ČERVENÝ, ředitel školy

Výstava v knihovně...

„Psalí to v novinách, říkali to v rádiu“ – výstava o médiích ve stříbrské knihovně. Kolikrát jste si řekli, že vámi média manipulují? Připadá vám, že noviny, rádio či televize vybírají zprávy, o které nestojíte? Přijďte se podívat na výstavu do stříbrské městské knihovny. **Od 19. listopadu** si můžete vyzkoušet třeba to, jak obtížné je napsat titulek zprávy, jak zkracování zpráv ve vysílání může změnit význam, nebo si vyzkoušet, jak na vás působí reklama. Účastníci Letního mediálního kempu v Konstantinových Lázních pro vás připravili za podpory Evropské unie a programu „Mládež v akci“ výstavu, která vás pobaví a

přivede k zamyšlení. Možná po jejím zhlednutí začnete přemýšlet o čerstvě zakoupených novinách nebo poslechu rádia jinak. Na fotografiích se pak přenesete do nedalekých Konstantinových Lázních, kde 21 středoškoláků pod vedením čtyř absolventů studia žurnalistiky a mediálních studií na pražské Univerzitě Karlově vytvářelo zpravodajství o „Konstantinkách“ a setkala se třeba s moderátorem České televize a rádia Impuls Václavem Moravcem či Balkánským zpravodajem Českého rozhlasu Martinem Ježkem.

Bc. Tomáš Procházka a tým 4 For Media

SOŠ měla besedu o zahraniční praxi

Prezentaci zahraničních praxí si připravili studenti SOŠ spolu s Kateřinou Klepsovou. Žáci čtvrtých ročníků Věra Gabrielová a Vlastimil Vágner vyprávěli svým mladším spolužákům o praxi, kterou měli v sousedním německém městě Weidenu spolu s dalšími třemi spolužáky. „Byla jsem tam na praxi sice jen týden, ale hodně mi to pomohlo,“ říká Věra Gabrielová. „Měli jsme praxi s německými studenty, naučili nás spoustu nových věcí. Také nás provedli historickým centrem města,“ dodala studentka.

Posluchače vyprávění zaujalo. Martina Janková by takovou praxi brala, ale ne v Německu. „Je to určitě dobrá věc, získávat zkušenosti i v jiných zemích, ale do Německa bych si netroufla kvůli jazykové bariéře. Ale Anglii bych jistě zkusila, věřím, že bych se domluvila,“ říká Martina Janková z druhého ročníku.

Ze sportu.....

Výkony Veroniky Sládkové z oddílu atletiky Baníku Stříbro na mistrovství Česka a získání bronzové medaile nezůstaly bez odezvy. Přinesly jí nominaci na mezistátní utkání žactva se Slovenskem. Utkání se konalo **23.9. v Třebíči**. Veronika sice startovala za B družstvo Česka, ale s odhodláním potvrdit, že bronzová medaile nebyla dílem náhody. Závodům přálo pěkné počasí i atmosféra. Veronika závodila v pěkném reprezentačním dresu a vstoupila do soutěže úspěšně. Již první hod doletěl za hranici 30 m, s tím ale nebyla spokojena. Druhý hod vylepšila a vytvořila si nový osobní rekord velmi dobré kvality. Oštěp doletěl na značku 37 m, čímž se zařadila na 2. místo.

I další pokusy byly dlouhé. Jeden až ke hranici 39 m, ale s přešlapem, takže neplatný. Druhé místo již nikdo nepřehodil, takže první reprezentační start dopadl velmi dobře.

V pátek, na svátek **svatého Václava**, se vypravily starší žákyně Baníku Stříbro do Prahy. V něm se na Strahově měly utkat se soupeřkami z dalších krajů v semifinále mistrovství Česka družstev o postup do finále. Vzhledem k tomu, že jich startovalo v družstvu 11 (proti 24 možným), však tuto ambici neměla. Byla snaha vytvořit si osobní rekordy a uspět alespoň jako jednotlivci. Přišlo však počasí, jaké ještě na závodech nezažily a ani jejich trenér. Vytrvalý déšť přecházející místy do průtrže postavil podmínky na hranici regulérnosti, někdy i za ni.

Jako první to poznala děvčata v hodu oštěpem. První a jediná disciplína, kde měl Baník šanci získat vítězství. Déšť, velká zima a minimální možnost se rozcvičit zkomplikovaly děvčatům tento závod. Za Baník startovala Veronika Sládková, favoritka soutěže, a Jana Lindová. Úvod soutěže se jim nevydařil. Veronika se pohybovala na úrovni 2.-3. místa, Jana na úrovni bodované desítky. Ta jí nakonec těsně unikla, byla 11. výkonem 20,33 m. Veronika bojovala, s nepřízní se nesmířila. Vše dala do posledního pokusu. Hodem dlouhým 33,55 m splnila předpoklady a vyhrála. Na svůj závod děvčata v hodu kládívem musela zajet na stadion Slavie do Edenu. Klára Matysová sice příliš kladivo netrénuje, ale vcelku nečekaně se dostala na bodované místo. Přinesla družstvu 3 body za 8. místo a výkon 20,80 m. Vrhací disciplíny vůbec byly silnou stránkou Baníku. V hodu diskem za trvalého deště přes problémy s kluzkým kruhem se dařilo Veronice Sládkové. Vylepšila si osobní maximum na 27,25 m a byla 3. Přes problémy se zraněním se prosadila i Veronika Suková, k 8. místu jí stačilo 22,87 m. Klára Matysová měla smůlu, byla 11. s 20,72 m. Jana Lindová hodila jen 19,88

m, což stačilo na 14. místo. Vrh koulí byl dříve dobrou disciplínou Baníku, tentokrát přinesl je 3 body zásluhou 8. místa Veroniky Sládkové (9,06 m).

Velmi úspěšné byly také běhy na střední tratě. Dříve startovala Monika Trávníčková v běhu na 800 m. V průběhu závodu udržovala tempo na úrovni 5.-6. místa, i když často ve 2. dráze. V závěru dokázala zrychlit a doběhla na výborném 4. místě v čase 2:40,05 min.. Ještě o místo lepší, 3. byla Karolína Hrubá. Původně měla běžet 800 m, protože však družstvo potřebovalo obsadit běh na 1 500 m, nastoupila na start této tratě. Také ona vsadila na rovnoměrné tempo vzhledem k tomu, že tuto délku neběhá. Dle plánu zrychlila 250 m před cílem a v cíli před ní byly dříve jen dvě závodnice. Dosáhla času 5:28,83 min.

Ostatní disciplíny již nebyly tak úspěšné. Sprinterky na 60 m neobodovaly, v běhu na 150 m také ne. Plzákova Barbora, Jana Lindová a Adéla Klečková zůstaly za bodovanými místy. Klečkové se podařilo bodovat v běhu na 300 m, v němž obsadila 7. místo časem 47,42 sec.

Veronika Sládková si vzpomněla na mladší roky a běžela doplňkové 100 m překážek. Čas 19,82 sec. byl jen 0,04 sec. od bodu, byla 11. Tuto disciplínu nemohla běžet Anna Štvánová. Přesunutím výšky do vzdálené nafukovací haly ve stejném čase to nebylo možné. Výškařky nejvíce trpěly chladem, jejich výkony byly horší než obvykle. První závodnice skočila 150 cm, dalších 7 zdolalo výšku 145 cm. Mezi nimi byla i Štvánová, větším počtem pokusů obsadila společně 6. místo s dalšími dvěma závodnicemi. Před výškou absolvovala ještě dálku. V ní byla 9. výkonem 437 cm. Smůlu měla Veronika Svobodová. O pouhých 3 cm na 11. místě nedosáhla na bodované místo. Nedařilo se v dešti Barboře Plzákové, skočila jen 393 cm a byla 19. Do výčtu chybí jen běh na 200 m překážek. I když Klára Matysová běžela dobře, časem 37,38 sec. na bod nedosáhla.

Některé disciplíny Baník neobsadil, a tak v konečném součtu získal 53 body. To stačilo na 8. místo, jen 3,5 bodu za USK VŠEM Ústí nad Labem. Protože však mimo dvě závodnice pro další rok zůstávají ostatní v této kategorii, je postavení družstva nadějně.

Další úspěch atletů ze Stříbra

Série závodů atletů v podzemním závodním období pokračuje. Starší žákyně TJ Baník Stříbro zajely v sobotu **22.9.2007 do Klatov**, kde měly potvrdit šanci na postup do semifinále mistrovství Česka. Nebylo to jednoduché, protože byly oslabeny o Veroniku Sládkovou. Ve stejnou dobu reprezentovala Česko na mezistátním utkání. Tomu byla podřízena taktika trenéra, do každé disciplíny

nasadil pouze jednu závodnici, aby si děvčata nebrala body.

Slabinu má družstvo ve sprinterských disciplínách. Barbora Plzákova však bojovala a byla v běhu na 60 m 5. v čase 8,70 sec. Ještě lépe si tato závodnice vedla v dálce, polepšila si o jedno místo a výkonem 435 cm byla 4. Velké problémy měla s rozběhem Štvánová. Tomu také odpovídal výkon 395 cm a zůstala bez bodu. Ani další skokanská disciplína nebyla dle jejích představ. Získala sice 4. místo, ale s výkonem 142 cm spokojena nebyla. Vše si vynahrádila v běhu na 100 m překážek. Ve velmi dobrém osobním rekordu 17,01 sec. disciplínu vyhrála. Kombinací středních tratí a sprintů absolvovala Adéla Klečková. Nejprve v běhu na 800 m obsadila velmi dobré 3. místo v čase 2:44,71 min. a poté v běhu na 150 m zaběhla čas 21,93 sec. a s ním získala 2 body za 9. místo.

Podobnou, ale těžší kombinaci běžela Karolína Hrubá. V noci se vrátila z dovolené s rodiči a po ránu již stála na startovní čáře běhu na 1 500 m. Od trenéra proto dostala pokyn běžet jen na vítězství, které také bez problémů získala v čase 5:43,15 min. Další disciplínu 300 m běžela unavená, přesto výsledný čas 48,21 sec. je poměrně dobrý a znamenal 4. místo. 200 m překážek obětavě běžela Klára Matysová. Vedla si dobře, na třetím místě zaznamenala čas 37,82 sec.

Tím výčet běžeckých disciplín skončil, štafety Baník neobsazuje. Další skupinou disciplín jsou vrh a hody. Ty tradičně přinášejí bodové zisky. Nebylo tomu jinak ani v sobotu. První byl hod oštěpem. Jana Lindová nahradila Sládkovou a ziskem 2. místa překvapila. Osobní rekord 23,41 m je solidní. Poměrně se dařilo Kláře Matysové, její oštěp na značku 21,76 m znamenal 4. místo. Překvapivě hůře si děvčata vedla v hodu diskem. Problémy s otočkou se projeví v délce hodů.

I tentokrát byla lepší Lindová (20,19 m – 4. místo), Matysová byla 6. (19,45 m). Lindová završila svoji účast vrhem koulí. A určitě byla spokojena, protože byla 2. výkonem 9,27 m.

Těmito výkony se děvčatům podařilo ve 3. kole obsadit 2. místo. Po celkovém součtu všech 3 kol jim patří ve společném krajském přeboru (společně s Karlovarským krajem) vynikající 2. místo. To jim také zajistilo postup na semifinále mistrovství republiky v pátek 28. září, které se konalo v Praze na Strahově.

V. Moravec

VZPOMÍNÁME NAD „STARÝMA FOTKAMA“

připravuje Franta Samec

Prvním snímkem si ještě přiblížíme závěrečné dny existence čp.22, zmiňovaného v minulém Zpravodaji. Z fotografie plyne, že oproti starším vyobrazením je domeček sice značně zchátralší, avšak optimismus, sálající z nově osazených třídlílných oken je nepřehlédnutelný. Ruina vpravo prezentuje poslední zbytky bývalého, poměrně majestátního, čp.23. Skvělý to příklad úsloví: „Prach jsi a v prach se obrátíš“. Naše tristní foto dokládá stav z roku 1953. Vlevo od, na snímku dosud stojícího, čp.23 pak máme částečně zachycen i dřevěný barák, nejspíš armádního původu, neboť větší část objektu dnešního muzea (zde více vlevo mimo záběr) tehdy užívalo vojsko. Dokonce mám dojem, že do uzavřené zóny patřila i téměř celá plocha před klášterem, což bylo veřejnosti demonstrováno typickou budkou strážného a jím obsluhovanou závorou.

Obrat čelem vzad by nám ještě počátkem roku 1958 nabídl pohled na celistvou severní frontu náměstí, tedy včetně nárožního domu čp.16. Prameny v tom-to případě hovoří o rabínském domě, nebo též židovské faře. Což není totéž co synagoga. Historicky mnohem mladší budova synagogy se nacházela ve dvoře za původním čp.16 – tedy v dnešním sídle Správy majetku města Stříbra, které pak i převzalo adresaci zbořené předsunuté stavby. V době 2.světové války snad v synagoze měli být ubytováni francouzští váleční zajatci, zatímco rabínský dům zabrala Hitlerjugend. Po válce pak tyto prostory sloužily nějaký čas Sběrným surovinám. Jak již naznačeno, rok 1958 znamenal, že z plánu města zmizelo čp.16 a s ním i: „Na no-vější facádě zbytky renaissanční: volu-tové konsoly pod římsami, profilované, s oblým vlysem, v klenáku polokruhového portálu kartuš se znakem (štíť na koso dělený, v levé polovici dva pruhy, v pravé ruka se svazkem šípů). V přízemí křížové klenby bez žeber ze XVII. Století“. Doslovně tak alespoň referují k „Čís.16“ pánové Kamper a Wirth ve svém proslulém Soupisu památek historických a uměleckých v Království Českém, díl XXX. z roku 1908. Poslední a dodnes hmatatelnou upomínkou na existenci „Čís.16“ je nízký válcový kamenný blok, prozatím spočívající na trávníku před Domem dětí a mládeže, poblíž vchodu do městského parku. V kontextu vyústění dnešní ulice Mánesovy do Masarykova náměstí plnil funkci nárožního kamene. Při troše dobré vůle můžeme jeho původní polohu vyčíst z posledního snímku dnešního vzpomínání a při té příležitosti si i uvědomit existenci těchto nenápadných svědků minulých dob. Ve městě se jich zachovalo více.

ŽIVOT MĚSTA Z POHLEDU HISTORIE

*připravila Jindřiška Netřvalová,
kronikářka města Stříbra*

Jak se žilo ve Stříbře za 2. světové války

Město Stříbro se po Mnichovské dohodě z roku 1938 stalo součástí velkoněmecké říše. Češi, bylo jich asi 500, opustili město a zbývající zůstávají, většinou se jednalo o smíšená manželství, se museli přizpůsobit velkoněmeckým poměrům, děti, třeba pan Felber a paní Čepková, musely chodit do německé školy. Česká tu už žádná nebyla.

10. října 1940 se na náměstí ve Stříbře konal velký tábor lidu. Po něm byli zatčeni dva stříbrští občané, pan Antonín Souček a kapitán Pokorný, otec paní Čepkové. Napsala jsem o jejich osudech v povídání o událostech po Mnichovské dohodě.

Po okupaci Polska byli povinně na práci v říši, tedy i ve Stříbře, občané polské národnosti. Museli nosit označení písmenem P a nesměli se pohybovat venku bez svolení zaměstnavatele. Velmi se trestaly milostné pletky mladých Poláků s Němkami. Pan Vešta uvádí, že 18 chlapců bylo popraveno na vrchu Zápacha u Otročina. Dokonce v kronice píše na str. 17, že Poláci měli své bohoslužby v kostelíku sv. Petra a po mši se museli povinně zúčastnit poprav.

Naposled byl popraven jeden polský chlapec, který měl bratra v Sytně také na práci. Ten se dožil konce 2. světové války a své hrůzné zážitky z poprav svého bratra:

V srpnu roku 1944 jsme byli na mši v kostelíku sv. Petra, kam pro nás přišli SS a odvedli nás polními cestami za Otročin, kde došlo k popravě mého bratra. Byl vězněn na gestapu ve Stříbře. Odtud ho odvedli na vrch Zápacha, postavili šibenici, mému bratrovi dali smyčku kolem krku a vyzvali přítomné, aby někdo podrhl stoličku pod šibenici, že dostane 200 marek. Bylo ticho, nikdo se neodvážil stoličku podrhnout. Můj bratr na mne volal a žádal mě, abych stoličku podrhl a tím ukončil jeho trápení. Rozloučil jsem se s ním za velkého pláče, políbili jsme se a já podrhl stoličku. Gestapáci mně dali těch 200 marek. Před jejich očima jsem je roztrhal. Zbili mě do nemoty. Kamarádi mě museli odvést do Sytna.

Jiný příběh pana Vešty je také dojmavý. Polák měl poměr s Němkou ve Lhotě u Stříbra. Protože se na jejich vztah přišlo pozdě, Němka byla těhotná. Byla zatčena a odsouzena na 5 let žaláře pro prznění čisté německé rasy. Ve vězení se jí narodilo děvčátko, které vychovávala jeho babička ve Lhotě. Toto dítě lásky mezi Polákem a Němkou se dožilo konce války a v roce 1965 se vdala v Heřmanově Hutí. I otec dítěte měl další osudy zajímavé. Byl zatčen, vězněn ve Stříbře, kde ho dozorce týral, nutil ho koupat ve vařící vodě. Když se dozorce potočil,

aby zkontroloval vězněnému obsah kapes, chlapec jej chytil, hodil do vany pro něho připravené, dozorce podřezal žíly, převlékl se do civilních šatů a utekl. Byl zastřelen až později při přestřelce s četníky.

Nejhorší osudy měli lidé ze Sovětského svazu, dnes Rusko. Na klopě oděvu museli nosit označení OST, nakládalo se s nimi nelidsky. Mnoho jich zemřelo a ve Stříbře byli pochováni ve východní části našeho hřbitova, kde je památník dvěma zastřeleným ruským zajatcům.

V jednom ze zajateckých táborů v bývalé synagoze na náměstí byli ubytováni Francouzi. Na tuto skutečnost vzpomínala i paní Eliška Čepková, tehdy ještě děvčátko, dcera ubitého kapitána Pokorného. Francouzi pracovali v továrně u firmy Just a také ve zbrojovce, vytvořené z bývalé továrny na dřevo firmy Naschauer. Francouzští totálně nasazení se mohli volně po městě pohybovat, mladé Němky je měly rády. Tak se stávalo, že německý voják přišel na dovolenku z fronty a našel u své ženy Francouze. *(opravdu jsem si to nevymyslela, píše to pan Vešta ve své kronice č. 3 na str. 19)*

Totálně nasazení byli také Řekové, žili a pracovali ve zbrojovce, těch podle pana Vešty bylo 45. Na velkostatkách v okolí Stříbra pracovalo hodně Slováků, ti však nijak nestrádali.

Další tábory v našem městě byly pro válečné zajatce. V cihelně, to je směrem k nádraží v oblasti volejbalového hřiště, bylo 450 osob, pracovali na železniční trati, trpěli hladem, nic nesměli a hlídali je němečtí dozorce. Na Stodské ulici ve stavebním dvoře bylo ubytováno dalších 350 sovětských zajatců, 150 jich žilo v Obecním mlýně, 100 přímo na dvoře továrny Nauschauer. Ještě jeden zajatecký tábor se nacházel v Podhorském mlýně.

Mlékárna ve Stříbře byla postavena v roce 1942, stavěli ji duševně choří z Dobřan. Pracovali pod německými dozorce, ubytováni byli v barákovém táboře hned v blízkosti a postavili ji za jeden rok. Kámen na stavbu lámali hned za mostem po pravé straně silnice na Těchlovice. Ještě dnes je místo lomu patrné. Mléko se také zpracovávalo na mléčný cukr.

Naše město bylo poměrně chráněné před nálety, žádné fronta tudy nevedla, a tak zde nacházeli útočiště uprchlíci z celé Evropy, hlavně Ukrajinci, Prusové, Francouzi, Jugoslávci a Němci. Na jaře 1945 bylo ve městě na 6 000 válečných uprchlíků.

Tábory lidu se konaly v blízkosti naší nové kruhové křižovatky, kde je budova starého vodojemu.

Na str. 21 své kroniky píše pan Vešta, jak se agitovalo do jednotek SS. Důstojníci SS chodili do Arbeitsdienstu, to byla pracovní služba, kterou musela projít všechna německá mládež, taková polovojenská organizace pracovních rot.

Zde si nechali důstojníci nastoupit všechny chlapce a vybírali hezky urostlé. Ty pak odvedli do jednotky SS. Tak se stalo, že syn koncentračníka Biebla ze Stříbra se stal členem SS. Otce zavraždili v koncentračním táboře a syn jako esesman padl na frontě.

Tyto příběhy jsem našla ve III. díle kroniky pana Adolfa Vešty, městského kronikáře od roku 1972.

KONCERT K POCTĚ SV. MIKULÁŠE

V předvánočním období letošního roku bude v Praze, Brně a v mnoha dalších městech naší republiky uveden slavnostní koncert K POCTĚ SV. MIKULÁŠE, který spojuje přednes legendy O svatém Mikuláši s varhanní hudbou barokních mistrů do jednotného, vzájemně se umocňujícího celku. Premiéru měl v chrámu sv. Mikuláše v Praze na Malé Straně a poté byl uveden v mnoha našich městech, katedrálách i vesnických kostelících. Jedná se o špičkovou kulturní událost, kterou už navštívily tisíce vděčných diváků.

Jejími interprety jsou naši přední umělci. Legendu O svatém Mikuláši přednese její autor Vladimír Matějček, herec Divadla Za branou, Lyry Pragensis a host činohry Národního divadla. Varhanní skladby J. S. Bacha, D. Buxtehudeho, L. N. Clérambaulta, W. A. Mozarta, J. Pachelbela a J. F. Segera hraje Vladimír Roubal, regenschori Strahovského kláštera v Praze.

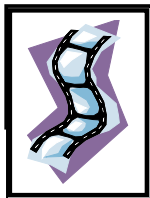
V Českých zemích, kde se od pradávna setkává duchovní van Západu a Východu, je mikulášská tradice obdivuhodně živá. V kostele sv. Mikuláše v Holostřevěch bude koncert uveden ve středu 28. 11. 2007 v 18 hodin. Věříme, že koncert K POCTĚ SV. MIKULÁŠE v Holostřevěch se stane, tak jako všude, kde je uváděn, slavností celého města a krásným pozastavením v adventním čase.

□

Poděkování...

Základní škola Revoluční děkuje firmě p. Chaloupky, která sídlí v Záchlumí, za sponzorský dar ve formě rukodělných pomůcek pro žáky naší školy. Těšíme se na další spolupráci. Za ZŠ Revoluční děkuje

J.Londová

RECENZE
LACO KAJABA

LISTOPAD

Milé a milí,

do kina přicházející a ještě před filmem něco dobrých fotek ze soutěže fotoklubu zhlédnuvší (malá vsunutá ne(s)placená reklama na Malou galerii ve foyeru), budete vítáni v měsíci, kdy se nepromítá žádný z českých filmů ...ale budou příště, nebojte...

Ďáblova dílna je jediný film, který se dal v Karlových Varech na Festivalu vidět (*kecám, nevěřte mi, bylo jich víc* © - pozn. LK) . Pro běžného střibrského diváka velmi překvapující záležitost, u které se vůbec nebude nudit a která ukazuje i trochu jinou taktiku boje. Film se celý odehrává v uzavřeném prostředí nejen koncentračního tábora, ale dokonce noclehárny, dílny a jedné uličky. Nic víc z tábora nepoznáte a z války už vůbec ne. Hlavní postava hraná Karlem Markovicsem svou povahou možná nesedne každému, ale je zahráná velmi přesvědčivě a s dostatkem drзости. Skvěle řemeslně provedený film, který má začátek, prostředek a konec, u kterého se ani na chvíli nebudete nudit a ještě se dozvíte něco z historie, jak Němci chtěli perfektně zvládnutou výrobou falešných liber narušit hospodářství Velké Británie

Okno do dvora je jeden z klasických ne-jthriller filmů, vždyť to točil Hitchcock ! Proto se znalý divák může teenagerských variací "dospěláckých" filmů upřímně děsit. **Disturbia** je právě ta bílá vrána, která příjemně překvapila. Ne, že by scénář nemohl být vynalézavější (překvapení tu fakt moc není), jenž je to lehce natočené, přirozeně zahráné (Shia je sympáťák, Sarah Roemer k nakousnutí, David Morse skutečně hrozivý) a závěr je skoro infarktový. Takové asi čtyři hvězdičky si film současně produkte zaslouží (Hitchcockův film by jich při stejném hodnocení musel mít minimálně šest a půl). Je to řemeslně dobře zvládnutý napínák pro teenagery, kterým jsou pojmy jako "Hitchcock" anebo "Okno do dvora" ukradené. Teď mohou uvidět ten rozdíl ...

Rush Hour 3 – tentokrát v Paříži je film s neskutečně hloupým scénářem, ve kterém se topí všichni zúčastnění. Akčních scén zřetelně ubylo a Ratner se režisérsky "vyčerpá" na třetích X-Menech, takže musí celý film na svých bedrech držet Chris Tucker! Snaží se, ale tohle vážně utáhnout nemohl. Povrchní, odfláknuté a dokonale vyvařené. Ani odkazy na předchozí dva díly nebo solidní finále na eiffelovce (film se

odehrává v Paříži... je tedy nutno mít "originální" závěr ;--) (mimochodem, víte, že nebyť slavného Járy da Cimrman, tak eiffelovka nevypadá tak elegantně ?) vás od kómatu neodvrátí. První dvě kousky byly slušnou zábavou pro všechny, u téhle se zřejmě bavil jen štáb. Celuloidová zbytečnost na druhou až notou.

Denní hlídka (pa rúsky Dněvnoj dozor) má na rozdíl od Noční hlídky výhodu v tom, že už od počátku divák přistupuje na tvůrčí stanovená pravidla hry a nechává se strhnout ještě zamotanějším příběhem, jenž je zaobalen v ještě běsnějším vizuálním hávu. Střih, kamera, hudba, to vše režisér Bekmambetov ještě zrychlil, aby dosáhl maximálního účinku, kterým je v konečném efektu dokonale zmatený divák. Zvláště pokud si z předchozího filmu pamatujete minimum. Naštěstí se během sledování dočkáme několika retrospektiv, které mnohé ujasňují. Taky nelogičnost některých nedořečených témat z prvního dílu se nakonec dala dohromady, ale přesto však **Denní hlídka** zůstala na stejné kvalitativní úrovni jako jeho předchůdce.

Když se řekne americká romantická jednobuka, tak tím se myslí film právě tohoto ražení. **Koření života** je ve všech mírách tak akorát. Vážnější zápletky se šťastným koncem. Nesmí chybět malé děčko, vážná nehoda, psychická zdůrazněnost hlavní postavy a na to nasadit nějakou tu ohranou kostičku. A hle, tady to úspěšně vychází, proč by ne, ale za pár hodin vám film poněkud zmizí z paměti a už se nikdy nevrátí. Jinak remake (jak to bývá u Amiků zvykem) úspěšného rakouského filmu režisérky Sandry Nettelbeck z r.2001

Komedie **Když si Chuck bral Larryho** mohla být celkem dobrá, nebyť toho faktu, že se u řady vtípů strašně tlačilo na pilu. V těch momentech je z toho trapná křeč, která sráží jiné, lepší momenty do celkového průměru. Na konci v posledních dvaceti minutách nechybí tradiční sandlerovské přemoralizování a je vymalováno. Krapet delší než by mělo být, ale jinak, božičku, je to prdel (strašná). Průměr všech hollywoodských průměrů, byť je pod tím podepsaný "bokovkářský" Alexandre Payne (*jsm orientace 96 % - pozn. LK*)

Nevýraznou zápletku a zmateného Jordana táhne kupředu mamutí silou Jodie Foster, která si prostě svůj film **Mé druhé já** zkrátit nenechá. Trochu vypočítavé voice-overly a jasný průběh jsou tak postaveny na váhu proti líbivé vizuální stránce, nepředstírané brutalitě a zlomené duši hlavní hrdinky. Jodie (no, v čem ona nebyla dobrá, že? Už hned její první slavnější film promítaný u nás – Mlčení jehňátek), zkrátka ten strach,

vztek a odhodlání, věříte. Malé nenápadné blondýnky. Ode dneška si na ně budete muset dávat pozor. Smutně duchaprázdné, ale spokojeně efektní. S po čertech dobrými herci jako polevou.

Můj vůdce: skutečně skutečná skutečnost o Adolfu Hitlerovi je (asi) film, který ve výsledku není ani tak komedií, jako spíše hořkou satirou. Pěkně vyobrazuje skutečné příčiny charakterové osobnosti Adolfa Hitlera a to prostřednictvím židovského profesora Adolfa Grunbauma. Tvůrčí sami bohužel neměli evidentně jasno, co vlastně točí, o čemž svědčí některé vyložené komické (nebo alespoň absurdní) scény, které ale zase neladí s celkovým vyzněním filmu...Každopádně kdo by ale čekal totální průser, tak to ne, Můj vůdce ... v žádném případě není. Je jen čistě průměrný... Potěší fajn hudba a zajímavá výprava používání dobových záběrů třeba do různých zadních projekcí a pod...Jinak nevím, co si o tom myslet, leda to, že Němci prostě humor neumí.

Tak nashledanou příště, přátelé(zatím dobrý)

**PŘEKLADY
v NJ, AJ
Petra Kolářová**

**Tel: 723 547 444
Fax: 377 826 409**

S tlum. doložkou i bez,
všechny obory.

Kvalitně, rychle.

V kině Slavia - I. patro -
každé první úterý v měsíci od
14 do 16 hodin.

www.prekladatelskyservis.com

II. etapa elektroinstalace štoly Prokop

Koncem měsíce září 2007 byla podepsána smlouva s Nadací ČEZ o poskytnutí dotace 250 000,-Kč na II. etapu elektroinstalace štoly Prokop.

V předstihu bylo provedeno výběrové řízení na dodavatele stavby, aby práce se nezdržovaly a bylo možno je v co nejkratším termínu zahájit.

Hornický spolek dále sdružil své finanční prostředky a prostředky od sponzorů.

Po dokončení II. etapy bude ve štole provedeno cca 525 m elektroinstalace, celkové dokončení elektroinstalace štoly bude hradit spolek již jen z prostředků od sponzorů a ze získaných grantů.

V této etapě bude osvětlena celá mihadlová chodba až k jámě Brokárna, včetně skladiště výbušnin, rozvedeny důlní telefony, umístěna podvodní světla a provizorně dokončena část původní štoly Prokop.

Tímto, bychom chtěli poděkovat Nadaci ČEZ za podporu našeho konání.
Zdař Bůh
Karel Neuberger
místopředseda spolku

TRADICE POKRAČUJE

Již tradičně v rámci vyučovacího předmětu aplikovaná ekonomie pod vedením Ing. Věry Šedivé jsme ve 3. ročníku OA ve Stříbře založili studentskou firmu.

Dne 10. 9. 2007 vznikla studentská firma SCS – Student Company Stříbro, jejíž prezidentkou se stala Petra Lišková. Management byl rozdělen na 4 ředitelské posty
ředitelku výroby - Terezu Housarovou, ředitelku financí – Terezu Márovou, ředitelku osobního oddělení – Veroniku Čermákovou a ředitele marketingu Víta Kostku.

Po dlouhém rozhodování, zvažování pro a proti, po dlouhých diskusích jsme se rozhodli, že předmětem podnikání bude výroba a prodej rámečků na obrázky a foto. Služba, která bude spojena se Světovým dnem antikoncepce, bude zaměřena na podporu bezpečného sexu a týraných dětí. Koupí našeho výrobku každý zákazník podpoří nás studenty – podnikatele a naši studentskou firmu.

Za třídu OA3
Veronika Čermáková

Veronika si vyzkoušela stav beztlíže

Když se v létě sešla Veronika Šimová se zástupcem České kosmické společnosti Milanem Halouskem, už tehdy Veronika věděla, že byla vybraná jako jediná studentka z Evropy na parabolický let. Tohoto letu se mohli zúčastnit pouze čtyři vybraní studenti z celého světa.

Samotný let se uskutečnil ve Spojených státech 6.10.07 a byl součástí slavnostního zahájení programu World Space Week 2007.

Po návratu do Stříbře jsme ihned Veroniku vyzpovídali:

-- Jak se vám cestovalo do USA?

„Byla to velmi náročná a dlouhá cesta. Díky přehnanému množství bezpečnostních kontrol při přestupu na letišti v Denveru nám uletělo letadlo do Las Vegas. Museli jsme počkat na další let, takže se nám cesta z původních 14 hodin neplánovaně prodloužila.“

-- Jak dlouho jste tam byla a jak proběhla příprava?

„V Las Vegas jsem byla od 4. do 10. října. Nijak speciálně jsem se nepřipravovala,

protože jsem si ani nedokázala představit, co mě tam čeká. Zjistila jsem si jen zajímavosti o městě a okolí, abych si mohla naplánovat, jaká místa bych chtěla navštívit.“

-- Co samotný let???

„Byl to nepopsatelný zážitek. Brzy ráno nás odvezli do sídla společnosti Zero-G, kde jsme dostali speciální kombinézy, vysvětlili nám, co nás čeká a jak se máme během letu chovat. Pak jsme autobusem odjeli na letiště, kde jsme nastoupili do speciálně upraveného letadla. Uvnitř je pouze malý počet sedadel, nejsou zde žádná okénka a na zemi jsou žíněnky. Během letu udělalo letadlo 15 parabol.“

Během první paraboly jsme si vyzkoušeli gravitaci na Marsu (1/3 zemské gravitace), v průběhu dalších dvou jsme simulovali měsíční gravitaci (1/6). Zbýlých dvanáct parabol jsme pak strávili ve stavu beztlíže, kdy jsme kromě poskakování a létání po letadle zkoumali, jak se v beztlížném prostředí chová voda nebo jsme si třeba házeli s míčem. Celý let trval přibližně jeden a půl hodiny.“

-- Byly nějaké emoce? Strach, okouzlení apod???

„Před nastoupením do letadla jsem byla určitě hodně nervozní, ale po vzletu to ze mě všechno opadlo, protože jsem se musela soustředit na to, co nám říkali instruktoři, a pak už jsem si to jen užívala. Nepříjemné bylo pouze prudké stoupání letadla, kdy nastává přetížení, takže veškeré pohyby byly velmi těžké a namáhavé.“

-- Šla byste do toho znova???

„Bez váhání odpovím, že ano. Teď už vím, že veškeré moje obavy byly naprosto zbytečné a zůstanou mi na to jen příjemné vzpomínky.“

-- Co jiného Vás upoutalo???

„Fascinovalo mě město Las Vegas. Na jednom místě totiž můžete navštívit několik různých zemí a světových metropolí, např. Monte Carlo, Paříž, Benátky, New York. Zdejší hotely jsou totiž postavené tak, že tato města napodobují.“

-- S kým jste tam byla???

„Podmínkou účasti byl doprovod jedné dospělé osoby, takže jsem tam byla se svou maminkou.“

Veronika Šimová oslavila koncem září narozeniny, a tak jí let byl určitě krásným dárkem!!! I my gratulujeme a děkujeme !!!

INZERCE

PRODÁM pračku se sušičkou, plně funkční. Cena 1 500 Kč.
Tel. 606 526 920

PRODÁM 30 ks dutých cihel 30x57x38,5 cena kus 155,- Kč.
Tel. Večer 374 623 558

PRODÁM svatební šaty, cena dohodou.
Tel. 776 385 481

PŘIJMU TRUHLÁŘE

Tel. 603 552 243

PRODÁM byt 3+1 nadstandard ve Stříbře. Po přestavbě i kolaudaci. Nové komplet rozvody, trysková vana, kuchyně a skříň na míru, plovoucí podlaha, atd... cena k jednání 1.700 000 Kč. Volný jaro 2008.

Tel. 606 370 225

PRODÁM plesové šaty, vel 38, sukně, korzet, šála. Cena 900,-Kč.

Tel. 775 135 217

PRODÁM stavební parcelu Na Vinici ve Stříbře. Klidné místo, rozloha 1031m, el. přípojka, stav. povolení, příjezdová cesta.
Tel. 737 169 830

NABÍZÍM lekce Nj, Fj – studentka ZČU.
Tel. 731 105 507

PRODÁM automatickou pračku ve velmi dobrém stavu zn. ROMO – ZEWORAT na 5 kg prádla. Cena 3.000 Kč.

Tel. 723 922 288

SHÁNÍM bílé kotě.

Tel. 723 922 288

PRODÁM Tenor saxofon za rozumnou cenu – starší.

Tel. 776 385 481

PRONAJMU garáž ve Stříbře u řeky pod čerp.stanicí Agip. Zavedena el.

Tel. 777 322 969

HLEDÁM stálý odběr oděvů a sport. věcí pro 5-6let chlapce.

Tel. 606 370 225

Vosk na svíčku

A opět je to tady a už zase po roce vyhledáváme sbírku vosku na prosincovou obří svíci, která bude slavnostně zapálena na radnici. Zbytky vosku noste, prosím, na MKS Stříbro v prvním patře kina Slavia, nebo jej můžete nechat v krabici u vchodu do předsálí kina. Děkujeme!!!

VÍTE, PROČ JE LISTOPAD?

Do tohoto měsíce vstupujeme s jakousi nostalgickou náladou. Není to jen počasím, které je zpravidla deštivé, protože tento měsíc je u nás nejoblačnějším měsícem roku. Je to způsobeno i prvním a druhým dnem měsíce, které jsou označovány jako Památka zesnulých. Jsou to dny, kdy snad každý z nás najde cestu na hřbitov ke hrobu svého drahého a zavzpomíná. Měsíc listopad byl v římském kalendáři jako devátý měsíc, a proto mu patří název

november. Jeho český název bezpochyby souvisí s padáním listů. Z pranostik je nejznámější – Svatý Martin přijíždí na bílém koni. Pranostika se zakládá na dlouho-dobém zaznamenávání prvního sněžení, neboť to bylo lidem nápadné. Za zmínku stojí fakt, že tento sníh dlouho nevydrží a schází ještě týž den. Den svatého Martina byl dříve významný i tím, že končili namáhavé práce na polích. Čeládka dostávala volno, mzdu a výslužku, rozešla se do svých domovů a zpět do služby se vracela až po Novém roce. Mezi dobroty, které čeládka dostávala, patřila mimo jiné pečínka z husy, k tomuto se vztahuje pořekadlo – „ Na svatého Martina – nejlip chutná husina.“ Čeládka dostávala i sladkou výslužku a tou byly velmi dobré:

SVATOMARTINSKÉ ROHLÍČKY

420g hladké mouky, 280g másla, 140g tlučeného moučkového cukru, 20g droždí, 4 žloutky, špetka soli, 1 vejce na potřetí a trocha vlažného mléka na zadělání. Předem podotýkám, že suroviny musí mít pokojovou teplotu, studené droždí je zárukou neúspěchu. V míse spojíme mouku s cukrem a špetkou soli, promícháme, uděláme důlek, vlijeme vlažné mléko a dáme do něj rozdrobené droždí, přikryjeme utěrkou a necháme vzejít kvásek, pak přidáme žloutky, podle potřeby mléko a vypracujeme těsto, které má mít konzistenci jako na buchtíčky. Dáme kynout asi na 45 minut. Pak vyválíme placku a vykrajujeme trojhránky, které plníme klasickými náplněmi (mák, tvaroh, povidla), dříve se dělala i náplň řepová – pro zajímavost. Svineme v rohlíček a ty klademe na máslem vymaštěný plech. Potřeme rozšlehaným vejcem, nebo rozpuštěným máslem a pečeme. Sypeme vanilkovým cukrem.

Druhý recept sice nesouvisí s Martinem, ale myslím, že stojí za uveřejnění. Je to rychlé a opravdu dobré a dobře vypadající jídlo.

KOTLETOVÁ UTAJENÁ LAHŮDKA

4 kotletky naklepeme, posolíme a opepříme, opečeme je na rozpáleném oleji, vyndáme z pánve a do vzniklého omastku dáme kousiček másla na zjemnění a zaprášíme moukou, vznikne nám jemný sosík na přelití hotového jídla. Vedle na pánvičce podusíme na másle : 200g nakrájených žampionů a jednu středně velkou, nadrobno pokrájenou červenou papriku. Přidáme jedno až dvě vejce, vznikne smaženice, osolíme a opepříme. Do pekáčku rozložíme kotletky, na ně dáme vzniklou smaženici a hodně posypeme strouhaným sýrem –

nivou, množství nechám na každém z Vás podle chuti - zapečeme až se sýr začne tavit. Na talíři podáváme s bramborem, nebo rýží a přelijeme sosem.

Koncem listopadu svátkem sv. Ondřeje začíná pro mnohé z nás jedno z krásných období roku – advent, tento název pochází z latinského adventus - příchod, chceme-li očekávání narození Ježíše Krista .

Nastává předvánoční čas, přeji Vám, přátelé, krásné prožití tohoto neopakovatelného období.

Hana Štollová

AKCE NA LISTOPAD

6.11. II. prodloužená KD v 19.00h

7.11. 19.00 fotoklub v kině Slavia - vernisáž

10.11. Kečup v KD od 21.00 hod

10.11. Svatomartinské posvícení ve dvoře Gastra Zlatý Kalich

14.11. Slavnost Beaujolais Nouveau - U Rybiček 22.00hod.

16.11. K8 – divadlo pro předplatitele

17.11. Matěj a čarodějnice -divadlo v kině od 15.00 hod

19.11. Náhlavský – Herzán v kině Slavia od 19.30 hod.

21.11. Klubový večer - medové cukroví 19.00 hod

23.11. Maturitní ples SOŠ Stříbro v KD od 20.00 hod.

28.11. Slavnostní koncert k počtě Mikuláše – kostel Holostřevy od 18.00 hod.

30.11. Maturitní ples OA Stříbro v KD od 20.00 hod.

Kino – listopad 2007.

Večerní představení od 19.30 hod

01.-02. 11. Ďáblova dílna

05.-06. 11. Disturbia

08.-09. 11. Křížovatka smrti – tentokrát v Paříži

12.-13. 11. Denní hlídka

14.-15. 11. Koření života

22.-23. 11. Když si Chuck bral Larryho

26.-27. 11. Mé druhé já

29.-30. 11. Můj vůdce

Odpolední představení v 17.00h

28.11. Divoké vlny

DIVOCH hledá nové talenty

Divadelní soubor obsazuje role v nové hře letošní sezony ...

Divadelní soubor DIVOCH zahajuje novou sezónu studiem nového repertoáru. K tomu zveme všechny ty, kteří mají rádi divadlo, legraci a dosud neměli příležitost vyzkoušet si prkna, která znamenají svět. Přijďte, zkusíme každou středu od 19:00 hod. v kině (zadní vchod – silně klepat až bušit). Budete vítáni.

Závody mládeže v lezení na rychlost

23. září proběhly na horolezecké stěně DDM závody dětí v lezení na rychlost. Zúčastnilo se 35 soutěžících ze Stříbra, Kladruhu, M.Lázně a Plzně. Závodníci byli podle věku rozděleni do čtyř kategorií kluci a děvčata zvlášť. Na připravené stěně se postupně v kvalifikaci všichni vystřídali a ukázali sportovního a soutěživého ducha. Do finále postoupili z každé kategorie čtyři závodníci. Finále probíhalo za obrovského fandění a super výkonů.

Výsledky:

Kategorie 1998 a mladší: Matušová, Pospichalová, Kepková
Štědrý, Blažek a Krbec
Kategorie 1997 a 1996: Vlčková, Podušková a Daruová
Nový, Štokr a Švarc
Kategorie 1995 a 1994: Davidová, Hrachovcová a Pitrová
Štědrý, Dokulil a Turek
Kategorie 1993 a 1990: Křížová, Hrachovcová a Šalová
Kohn, Zezula a Duřpek
Celá akce proběhla za krásného počasí a početné divácké kulisy.

Chtěl bych poděkovat DDM, členům horolezeckého kroužku SKOBA, zástupcům oddílu MAGLAJZ z Kladruhu a sponzorům za přípravu a ceny do závodů.

Martin Pitra

„Výzkumná expedice Bonětic– přírodopis v praxi“

Celkem 16 žáků ZŠ Mánesova strávilo první říjnový víkend v LDT Bonětic. Již deset let 2x ročně učitelé přírodopisu L. Strankmüllerová a M. Cvrk připravují pro zájemce netradiční sezónní terénní cvičení z přírodopisu, zeměpisu, ekologie, vždy s určitým zaměřením – tentokrát na podzim v lese a drobné savce.

Formou her, soutěží a úkolů s přírodovědnou tematikou se děti seznámí s přírodou jinak než ve školních lavicích, v praxi mají možnost využít a rozvinout své znalosti.

Žáci mají prostor a čas pracovat s laboratorní technikou a odbornou literaturou. Všichni si užijí spoustu legrace, dozví se spoustu nového.

Poprvé byla tato oblíbená akce pořádána ve spolupráci s DDM Stříbro, který se podílel na přípravě a zajištění odborných lektorů.

RNDr. L. Mikeš a Bc. K. Huňová z katedry parazitologie PíF UK Praha celou akci oživilo několika odbornými přednáškami, velmi zábavným nočním lovem myší, dopoledním chytáním blech, hledáním a pozorováním nejen myších parazitů.

M. Cvrk – DDM Stříbro

Závody mládeže ve střelbě

soutěž jednotlivců, vzduchovka SLAVIA 630/631

sobota **24. 11. 2007**

Prezence: 8.15 - 9.00 hod

Zahájení: 9.00 hod

Střelnice DDM Stříbro, Masarykovo nám.17

Kategorie: A – Mladší žáci. B – Starší žáci. C - družstva

Disciplíny: Střelba v leže, v kleče,

v stoje na vzdálenost 10 m.

Přípravka už má po dokopné.....

Fotbalová přípravka se z pažitu přesouvá od tělocvičny DDM.

Hody ve Stříbře měly úspěch

Gastro Zlatý kalich získalo pochvalu stříbrských, když nabídl lahůdky z pěti prasat. Tolik přesně bylo potřeba na uspokojení misných jazýčků. Už od rána se tvořily fronty na lahůdky, kdo si nepochutnal na místě, ten si odnášel pochoutky domů. „Dal jsem si tu ovar s křenem, byl vynikající. Domů nesu ještě klobásy a tlačenkou,“ pochutnal si Václav Doha ze Stříbra, který na vepřové hody chodí pravidelně.

Z Tachova přijel i Jiří Kohout. „Hody u Kalicha jsou už vyhlášené i v Tachově. Ochutnal jsem výbornou „prdeláčku“ a ještě si zkusím dát smažák,“ řekl nám Kohout, který ještě do Tachova vezl další dobrotu. Prodávající se měli celé dopoledne co ohánět, fronty stále narůstaly. Další pozvánka na maso prý bude na Svatomartinské posvícení 10. listopadu, kdy se mohou všichni těšit na husy a také staročeské lokše.

Soubor Musica ad Gaudium své příznivce nezklamal

Známý soubor Musica ad Gaudium zavítal do Stříbra. Prostory místní radnice tak opět potvrdily výbornou akustiku vhodnou pro takové koncerty. Soubor do Stříbra přivezl i vzácného hosta, a to hobojistku z Islandu Eydís Franzdóttir. „Mně se to opravdu velmi líbilo, je to stará muzika, která mě zajímá nejvíce,“ řekl nám Karel Kohout ze Stříbra. „Je ale na škodu, že přišlo tak málo diváků, ale chápu, že každý má svůj vyčleněný styl,“ dodal Kohout.

Soubor samotný vznikl v roce 1989 a interpretuje hudbu renesance a baroka. O pět let později rozšířil svůj repertoár o vokální složku. V současné době vystupuje ve složení A. Brožáková – zpěv, A. Tichá – cembalo, J. Tichý – flétny a V. Kapusta – fagot a zobcové flétny. Na podzim roku 2005 natočil soubor i své druhé CD Zahrada hudby, které je představováno na koncertech. Pro zajímavost – všude vozí jen své nástroje včetně cembala, které váží cca 60 kg. To se souborem procestovalo i Německo, Itálii, Španělsko a Švýcarsko. Nejspontánnější posluchači jsou prý na Islandu. „Lidé na Islandu se nestydí projevit své city, dokážou si k hudbě i výsknout,“ vyprávěl nám Jaromír Tichý. „Ale přece se vždy nejraději setkáváme s našimi krajany, kterých je ve světě mnoho. Na české obecnostvo prostě nedáme dopustit,“ dodal Tichý. Krásná hudba jistě všude najde své příznivce.

EVA A VAŠEK ZPÍVALI VE STŘÍBRĚ

Duo Eva a Vašek rozezpívalo diváky ve Stříbrě. K poslechu i tanci se sešlo přes 260 diváků. Až z Rokycan přijeli manželé Vlasta a Vladimír Kašákoví.

„Jsme členy jejich fun klubu Surf a jezdíme za nimi po celé republice. Jsme

rádi, že zde smí i tančit, na spoustě míst to nelze,“ řekli nám Kašákoví, kteří byli jako první na parketě.

O přestávkách si mohli diváci zakoupit i CD a kazety, o které byl velký zájem. Vystoupení se všem líbilo. „Přišla jsem se trochu pobavit, když už mohu trochu chodit. Je to moc hezké duo a já přijdu na jiné myšlenky,“ prozradila nám Marie Pendlová. Tříhodinový program skončil kolem 21. hodiny.

Charita měla otevřené dveře pro veřejnost

I ve Stříbrě byl Den otevřených dveří Farní charity.

Veřejnost tak mohla posoudit, zda je prostředí pro seniory bezpečné a jaké prostory nabízí. „Návštěvy chodily již od rána, ale spíše tu byli přespolní lidé,“ řekla nám Teresa Kupcová, ředitelka Farní charity a vedoucí týdenního stacionáře.

„Lidé se zajímali o společenskou místnost i pokoje a sociálky. Také se ptali na denní programy,“ dodala Kupcová. Dne otevřených dveří využili i manželé Olga a Josef Fořtlovi ze Zadní Třebáně. „My sem jezdíme pravidelně, takže to tu známe a víme, že je tu perfektní prostředí. Jediné, co ten dojem kazí, je střecha z vlnitého azbestu, který je karcinogenní,“ ohodnotili dům Fořtlovi. „U nás v Zadní Třebáni ale podobné zařízení není, nejbližší je až v Kosoři, to je skoro u Prahy,“ dodali manželé. Ti

přijeli za Růženu Brejchovou, která ten den slavila 85. narozeniny. I ona je spokojená. „Často chodíme na zahradu do altánu, tam třeba zpíváme, nebo si dáváme hádanky,“ prozradila jednu z denních činností oslavenkyně. Farní charita Stříbro momentálně nabízí zázemí 11-i klientům, kteří jsou z různých končin západočeského kraje.

Výstavba důlní povrchové železniční trati v hornickém skanzenu ve Stříbrě

V poslední době jsme si vytýčili velké množství cílů, že pro splnění jednoho nebyl čas na druhý.

Podařilo se nám dokončit a slavnostně otevřít provozní budovu. Oproti plánu jsme vystavěli těžní věž, postavili za budovou nový komín, dokončili jednu část vyhlídky na skále za provozní budovou a pokračujeme v další části, kde bude rovněž vyhlídka a portál štoly. Zrekonstruovali jsme důlní techniku a pracovali na hornické stezce. Jak jste si možná všimli, stavíme další budovu – budovu strojovny. Zde bude umístěn těžní stroj, který během měsíce října dovezeme a nainstalujeme. V dalším prostorách bude posezení pro návštěvníky a panely s informacemi.

Mezi tím jsme se rovněž zúčastnili několika hornických setkání u nás i v zahraničí.

Jak vidíte, většinu cílů se nám podařilo splnit. Až na jeden, a to je výstavba důlní trati. V minulém týdnu jsme se ale dostali už i k této stavbě. Byla zahájena pokládka důlních kolejí ve skanzenu a během podzimu se budeme snažit postavit co nejvíce. Pokud vše půjde bez problémů, v jarních měsících trať dokončíme a v létě budeme moci spustit zkušební provoz.

Neberte to prosím doslova, ještě nám chybí to nejdůležitější, a to je důlní lokomotiva. Za velkého úsilí nás i kamarádů se ji snažíme získat, ale zatím se nám to nedaří. Budeme asi muset poprosit našeho patrona sv. Prokopa,

aby se nad námi slitoval a pomohl nám. Doufáme, že ve finále bude důlní trať pro návštěvníky Stříbra, řekl bych hlavně pro ty nejmenší, vítanou změnou a turistickým lákadlem.

Prodloužená se líbila

Taneční kurz ve Stříbře už má sebou první prodlouženou. Ta se nesla v duchu country. Mladí tanečníci tedy přišli v různých kostýmech, které tento styl provázejí. Na parketě tak tančili kovbojové dokonce na koních, Indiáni a další postavy z divokého západu.

Country tance si nevykoušeli pouze absolventi kurzu, ale i jejich rodiče. „Líbí se mi, jak si to tanečníci pěkně připravili, mají krásné kostýmy. Nejhezčí je ten Indián s čelenkou,“ obdivovala kostýmy Hana Fafílková. Maminky byly dojaté, když je synové přišli vyzvat k tanci. Dopředu však byly upozorněné na pravidla. „Učíme tu vaše syny, že na parketě vládnu oni, podvolte se jim tedy,“ varovala je učitelka tance Naďa Cíhová.

Tatínky si na parket zase vzaly dcery. „Mám tu syna, který má kostým Indiána,“ řekla nám Štěpánka Zajíčková. „Převlek jsme měli ještě ze šibřinek, takže to nebyl žádný problém. Taneční se mi moc líbí, manželé Cíhovi jsou bezvadní, my k nim chodili na country a taneční pro pokročilé,“ chválila taneční mistry Zajíčková.

I Dana Hanzalová, která je účastnicí kurzu, byla spokojená. „Tančí se mi dobře, tedy jak s kým (smích). Nejlépe mi jde jive,“ řekla Hanzalová. Tanečnický ještě čeká několik výukových večerů a pak 6.11. druhá prodloužená. Závěrečná je 8. prosince.

Na rozcestí...

V městském muzeu ve Stříbře proběhla v pátek podvečer, tj. 12.10.2007 v 17.00, vernisáž výstavy arteterapie a ergoterapie, kterou autoři nazvali výstižně NA ROZCESTÍ. Výstavu pořádá městské muzeum ve spolupráci s Psychiatrickou léčebnou Dobřany.

Jedná se o doplňující léčebnou psychiatrickou rehabilitaci, léčbu zaměřením, resp. činností. Arteterapie je terapeutickou technikou záměrně využívající výtvarných aktivit v procesu léčby. Cílem zde není vytvoření uměleckého díla, ale prostřednictvím sebevyjádření, prožití komunikace. Jako neverbální technika pracující s obrazem, dovoluje jedinci vyjádřit a zašifrovat do výtvarného produktu taková sdělení, jejichž slovní podoba by pro něj byla prakticky z různých důvodů jen velmi málo pravděpodobná.

Přijďte se podívat do galerie městského muzea na obrazy, dřevěné hračky a další výrobky klientů Psychiatrické léčebny Dobřany. Možná budete překvapeni.

Výstava potrvá do **30.11.2007**. Navštívit výstavu lze úterý až pátek 9.00 – 12.00 13.00 – 16.00.

Dále Městské muzeum ve Stříbře připravuje:

17. prosinec 2007 - vánoční koncert –

LENKA FILIPOVÁ

14. leden 2008 - výstava - **JAN**

KRABEC – výstava fotografií

Gasherbrum II

18. únor 2008 – koncert – **NEZMAŘI**

V muzeu vystoupil Zdeněk Vřešťál

Sólový recitál Zdeňka Vřešťála ve stříbrském muzeu si nenechalo ujít na šest desítek posluchačů. Výborné zázemí poskytla výstavní galerie Městského muzea ve Stříbře.

Člen skupiny Nerez a Neěž svým vystoupením upoutal. Ředitel muzea Pavel Plánka neskryval svou spokojenost. „Opravdu jsem moc rád, že i ve městě, jako je Stříbro, přijde na takového umělce slušný počet lidí, který tak akorát zaplnil komorní prostředí naší galerie. Lidé odcházeli spokojeni a obohaceni o nový kulturní zážitek,“ řekl nám Plánka. Ředitel nám také prozradil, že v dalších měsících se připravují další vystoupení, a to Lenky Filipové a skupiny Nezmaři. Posluchači recitálu si zároveň prohlédli nainstalovanou výstavu nazvanou Na rozcestí, kterou pořádá muzeum ve spolupráci s Psychiatrickou léčebnou Dobřany. Ta ve Stříbře trvá do 30.11.

Středisko školí zákazníky

Druhý největší zaměstnavatel na Stříbrsku modernizuje své služby ...

Školící a vzdělávací středisko pro své zaměstnance a pro zákazníky, kteří přijíždějí z několika evropských zemí, vybudovali v závodě Kermi ve Stříbře. Na slavnostní otevření střediska přijel ze Švýcarska také předseda představenstva skupiny AFG, do které Kermi patří, Edgar Oehler.

„Školící středisko bude sloužit především pro vyškolování našich zaměstnanců, ale poslouží také zákazníkům. Pro ty tady máme výstavní prostor, kde prezentujeme naše výrobky, a také místnost, ve které budeme zákazníkům předvádět montáž našich produktů,“ řekl nám jednatel stříbrského závodu Milan Štoll. Kermi vyrábí konvektory, článkové radiátory, designová topná tělesa, ale také sprchové kabiny.

„Ve školícím středisku se budou zaměstnanci i zákazníci školit na nových technologiích, máme tu prostory pro praktické montážní ukázky i pro teoretickou výuku,“ doplnil Štoll.

Do Kermi přijíždějí pravidelně zákazníci nejen z Česka, ale i z Německa, Itálie, Francie a Švýcarska. Průmyslová obchodní skupina AFG Arbonia Forster Holding, jejímž je Kermi Stříbro členem, obchoduje se zeměmi všech kontinentů.

Výrobní závody má kromě Švýcarska a Česka také v Německu, Francii, USA a Velké Británii.

V současné době se 78% produktů skupiny prodá v Německu a Švýcarsku, zbytek jde na export. V příštích letech je podle předsedy představenstva Edgara Oehlera cílem skupiny tato čísla změnit a export výrazně zvýšit. „Pro nás je to velká čest, že můžeme tady ve Stříbře otevírat další moderní prostor. Je to znamení pro budoucí rozvoj a spolupráci mezi Českem, Německem a Švýcarskem,“ uvedl Oehler s tím, že rozvoj firmy Kermi ve Stříbře není konečný.

Kermi Stříbro je v současné době druhý největší zaměstnavatel na Stříbrsku a jeden z největších v okrese. „V oboru sanitární a topné techniky jsme dokonce největším zaměstnavatelem v celé České republice,“ informoval Štoll.

Stříbrský podnik zaměstnává v současné době 730 lidí ve dvou až třisměnném provozu. Závod ve Stříbře má v oboru pověst provozu s vysokou výrobní flexibilitou a nejvyšší výrobní kvalitou. Skupina AFG podle předsedy představenstva oceňuje u českých kolegů vynikající znalost výrobků a technologií výroby.

Jiří Kohout